

Világ világa

A JELENLÉT

Liliána

*kökényfája forgó,
égnek álló gyökérrel
villan fel, és a kálló
vastönkje épp előtte
zuhan a nyers, vizes gyapjúra.*

*— Lám csak,
előkerült! Báki hámorából
vén kulcs nyakában, mintha
kisujjal ki nem nyílna bármely ajtó!
Meztelen tekintetű! Ez Liliána! A varangy s a
tata-bálvány bajomra csinálta iker!
De amit kívül keres, belül van!
Bár, ami belül, az kívül is! Reves
csontomig én is látszom!
Gyapjújéreg ha vagyok, még az
undok nyüzsgésből is kitetszem,
kilenc vízér kavicsa közül! —
Míg Bilotus leste a kálló-malom
mögül, Liliána el is haladt,
ledőlt a holdviolák alá,
hártyás fehéren át váltott
sötétre az ég.*

*Tulajdon sírására ébredt,
vagy a róka lámpás-szemére?
Mancsát intően tartó, csengős,
tán szelíd róka volt,
nővéremnek szólította Liliánát
— Nővérem, a kálló-malomnál
sokszor eltűntek már, kik gyapjút
hoztak ide, vagy épp csak
erre vetődtek, míg egy
kőhalmi asszony sarlót
tett a gyapjúba, és Bilotus
felé hajította, mikor az
ráengedte a kállóvasat!*

Ha Bilotus akarja, eljön, akivel
dolga van, és elhozza,
amit akar. A könyv
kell neki, mert mióta
megvágta a sarló, bármivé
változzon át, jegyes! Elmegy a
könyvért, bárhol is légy!
Bár a kulcsban
van, amit keres.

BELICZAY MÁRIA GRAFIKÁJA